Ч 53 Второк 7 (20) марта 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

за цілий рік К 4·80
за пів року „ 2·40
за чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

за цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
за чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Делеґациї. — Страйк углекопів. — Демонстрация Ірляндців.)

На суботнішнім засіданю палати послів промавляв пос. Кронаветтер против предложених змін закона промислового, котрі — як бесідник доказував — дуже кривдять широкі круги населеня. Бесідникови перебивав завзято антисемітский пос. Бельоглявек. Пос. Ерб боронив предложених змін і доказував, що похатництво приносить шкоду не лиш промисловцям, але також і консументам. По замкненю дискусиї вибрано ґенеральними бесідниками „против" Врабеца а „за" Бегайма. На тім перервано наради, бо президент звернув увагу, що супротив великого числа бесідників, записаних до голосу, справи і так не можнаби полагодити на тім засіданю. Відтак відповів міністер судівництва Спенс-Боден на інтерпеляцию пос. Соколовского в справі процесу о шпіґунство против Штіллера. Міністер заявив, що дотичні власти займають ся тою справою совістно і безсторонно. Міністер зелізниць відповів на інтерпеляцию в справі відносин на зелізници полудневій. Згадав, що попередний заряд богато завинив, однако теперішний старає ся то направити. Міністер признає, що відносини тої зелізниці вимагають значних реформ. На тім замкнув президент засідане, желаючи пос. ам веселих сьвят. Слідуюче засідане відбуде ся аж по Великодни.

Як доносять з Будапешту, не назначено ще доси речинця скликаня делеґаций. На кождий случай зберуть ся они в маю в Будапешті. Угорский сойм, відповідно до принятого звичаю, вибере членів делеґациї аж по оголошеню в парляменті королівского письма, скликуючого делеґациї. Квотові депутациї зберуть ся безусловно ще перед делеґацийною сесиєю.

Велике число страйкуючих робітників зголосило ся в Ніршав до праці на суботу і на понеділок. В суботу відбуло ся засідане мирового уряду в Шацляр, з причини викиненя страйкуючого робітника з мешканя дому належачого до копальняного підприємства. З тої причини вже в пятницю громадили ся маси робітників, між котрими панувало велике зворушене. Жандармерия розігнала товпу. — Центральні комітети страйкуючих робітників видали спільну відозву, накликуючу до розпочатя на ново роботи, підносячи в ній, що социяльно-політична комісия палати послів заявила ся за введенем в дорозі закона 9 годинної праці в копальнях, внаслідок чого можна імовірно вскорі надіяти ся скороченя часу праці. Позаяк парлямент вже замкнений, средства самопомочи вже вичерпані, дальші підмоги неможливі, а число робітників, бажаючих вернути до праці, значно збільшило ся, то не полишае ся нічого иншого, як закінчити спільно і у всіх копальнях страйк. Робітники вправді не побідили, але й їх не побіджено.

В часі прогульки дублиньского бурмістра через місто, зібрані на одній улици товпи народу обкинули его повіз камінем та повибивали вікна у возі. Бурмістра дублиньске населене тому не любить, що він хотів на случай приїзду королевої привитати еї в імени міста адресою, а також з причини его становища супротив війни.

Новинки.

Львів дня 19-го марта 1900.

— **Стипендию** з наукового фонду, призначену для рускої молодежи в річній квоті 105 зр., надало ц. к. Намістництво почавши від року шкільного 1899/1900 Йосифови Гордійчукови, слухачеви III-го року прав на львівскім университеті.

— **Головний виділ руского педаґоґічного товариства у Львові** просить поновно всї п. Всч. уряди парохіяльні і громадскі, котрі до сего часу ще анї не зволили прислати належитости за Стінний Календар (15 кр.), анї не звернули назад того Календаря, не желаючи собі робити видатку на Бурсу руских сиріт школярів, щоби зволили, для вирівнаня рахунків перед загальними зборами товариства, як найскорше полагодити висилку або грошевої лепти або Календаря. На 3000 висланих Календарів до всіх Всч. урядів парохіяльних і урядів громадских не прийшло доси 2500 жадних полагоджень. Можна однак сподіватись, що тих 2500 Календарів не пропало без вісти! Всім Вп. Добродіям що радо повитали наш Календар та з великою надвишкою над властиву належитість прийшли в поміч товариству складаємо щиро-руске спасибіг, а нових членів сердечно витаємо! За Виділ товариства *Др. Пачовский.*

32)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Сліпа почула, як їй на руку капнула тепла сльоза. Она дружливо дотулила ся устами чола плачучої і сказала: Я з тобою відчуваю! Мов серце і мої комнати завсїгди отверті для тебе, а як я тебе з цілої душі буду кликати „донькою", так ти клич мене з повним довірем своєю матірю! За кілька місяців станеш жінкою мого сина, а пізнійше може боги сшолють тобі дарунок, від котрого мат р стане вже тобі злишною, бо будеш сама в собі чути материньство

— Нехай Аврамазда уділить на то свого благословеня! — відозвав ся Камбізес — Я рад з того, мамо, що моя жена сподобала ся і твому серцю, і знає, що їй у нас буде добре, скоро лиш она познакомить ся з нашими перскими звичаями і обичаями. Коли буде добре уважати, то до чотирох місяців буде могла повінчати ся зі мною!

— Але закон — запримітила мати; однак король повторив: До чотирох місяців! Я так приказую і хотів би видіти того, хто би тому противив ся! А тепер бувайте здорові, невісти! Доглядай очий королевої, Небенхарі, а коли моя жінка на то позволить, то можеш завтра, яко еї краян, навідати ся до неї. Бувайте здорові! Барт'я казав вас поздоровити. Він в дорозі до Тапурів.

Атоса мовчки обтерла собі сльозу з ока, а Касандана сказала: Було нам лишити хлопця бодай на кілька місяців. Твій полководець Меґабізус і без него би укарав малий народець Тапурів.

— Не сумнїваю ся о тім — відповів король; — але Барт'я сам хотів такої першої нагоди, щоби міг показати у війнї своє мужество, отже я післав его в похід.

— Хибаж він не був би охотно заждав аж до великої війни з Масаґетами, в котрій міг би добути собі більшої слави? — спитала сліпа.

— А як его влучить там яка тапурска стріла — відозвала ся Атоса — то ти его тогди позбавив найсьвятійшого обовязку чоловіка, бо ти не допустив его помстити ся за душу нашого ба ька!

— Мовчи! — крикнув Камбізес на сестру, — а ні, то я тебе навчу, що яло ся бабам і дітем. Барт'я в чипці родив ся і нічому не стане ся, а він чей заслужить собі на ту любов, якою его тепер даром так щедро обсипують.

— Як ти можеш так говорити? Хибаж твій брат не красує ся всіми честнотами мужчини? Або то може его вина, що він доси не мав нагоди відзначити ся в борбі так як ти? — спитала Касандана. — Ти король, котрого прикази я шаную; але мого сина чей можу винити за то, що свою сліпу матір позбавляє, не знаю з якої причини, найкрасшої радости на еї старість. Барт'я був би охотно аж до війни з Масаґетами лишив ся з нами. Але твоїй примсї сподобало ся инакше...

— А що менї сподобало ся, то і добре! — перебив їй Камбізес, котрого лице поблїдло. Не хочу вже й слова чути о сїй справі.

Сказавши то, вийшов він нагально з комнати та пішов зі своєю великою дружиною, котра ніколи не відступала его, куди би він і не повернув ся, до сьвітлиці принятій.

Минуло вже було більше як година, коли Камбізес вийшов із комнати своєї матери а Нітетіс все ще сиділа побіч любенької Атоси, у ніг старушки.

Перзийка слухала цікаво оповідань своєї нової приятельки і непереставала допитувати ся за займовостями Єгипту.

— Як же би я хотіла поїхати до твоєї вітчини! — відозвала ся Атоса. — Ваш Єгипет мусить бути зовсім а зовсім инакший як Перзия і все, що я доси виділа. Урожайні береги величезної ріки, котра ще більша як наш Евфрат, доми божі з многими ріжнобарвними стовпами, тоті ніби штучні гори пиряміди, в котрих поховані прастарі королї, то все мусить представляти прекрасний вид! Але найкрасші мени здають ся менї ваші пири, на котрих мужчини і женщини можуть разом забавляти ся як хотять. Нам Перзийкам вільно також на новий рік і в день уродин короля пирувати разом з мужчинами, але тогди не вільно нам

— **Зі Стрия**. Проґрама торжественного вечерка, який відбуде ся в Стрию дня 22 н. ст. марта заходом товариств руско-народних: 1) Вступне слово. 2) Колесса: „Обжинки“ хор мішаний Стрийского Бояна. 3) Артелєв: Фантазия з „Наталки Полтавки“. 4) Н. Лисенко: а) „Ой летіла горлиця“, б) „Та туман яром котить ся“ хор муж. в супр. фортепяна. 5) Шевченко: „Кавказ“ деклямация. 6) Сольо басове. 7) Бортняньский: псалом „Услиши Боже глас мой“ хор міш.“ 8) Сольо скрипкове. 9) Н. Вахнянин: „Урра у бій“ хор муж. в супр. фортепяна. — Початок точно о 8 год. Крісло 70 кр., вступ на салю 40 кр., для учеників, міщан і селян 20 кр. По концерті відбуде ся в льокали Касина комерс.

— **Др. Казимир ґр. Шептицкий** (брат станиславівского епископа) вибраний послом до ради державної з куриї більшої посілости округа Ярослав-Перемишль на місце члена краевого виділу дра Домбского. Голосуючих було 41 виборців, а всі віддали голоси на гр. Шептицкого.

— **Великі маневри** відбудуть ся сего року в середній Галичині, іменно в околицях Ясла і Коросна. Участь в тих маневрах возьмуть чотири корпуси, а то: I. (краківский), XI. (львівский), X. (перемиский) і VI. (кошицкий). Войска утворять дві противні армії, котрими будуть доводити Найд. Архикнязї Франц Фердинанд і Фридрих. До складу тих армий будуть входити також по одній, взглядно по дві дивізиї кінноти. Маневри, в котрих буде розходити ся о перехід через Карпати, закінчать ся кількадневними операциями між Коросном і Яслом. При тих вправах будуть ужиті також відділи польних бальонів та компанії циклїстів. До тих маневрів будуть покликані з поміж резервістів переважно ті, що не належать до селяньского стану, а то з огляду на жнива, бо на той час припадають ті вправи. Всї чотири корпуси будуть числити 80—100 тисячів людий, а вправи в поли потревають 20 днів.

— **Самоубийство.** Вчера около години пів до першої відобрав собі житє на коритари в ратуши перед президиєю львівского маґістрату Андрій Гучиньский стріливши до себе з пістолєта набитого водою. Вистріл розірвав єму голову і розбриснув мозок по стїнах і помості коритаря. Гучиньский був колись властителем реставрациї „під раком“ на Личакові ріг ул. Францісканьской; єму вело ся добре і він купив дім, де містила ся реставрация. Пізнїйше однак мусів той дім продати і приймив посаду підлїсничого при маґістратскім лїсї в Бруховичах. Гучиньский написав був якусь брошуру, в котрій критикував господарку маґістратских лїсничих, і роздав єї радним. На засїданю ради інтерпельовано в сїй справі і остаточно брошуру зложено до актів. Але Гучиньский порушив знову ту справу а тогди лїсничі на пригадку маґістрату запізвали Гучиньского до суду, котрий засудив єго на арешт. Маґістрат постановив тогди усунути Гучиньского і то стало ся причиною самоубийства. Самоубийник лишив жінку і троє дітий, котрим грозить нужда.

— **Нові злодії специялїсти.** У Відни появили ся ориґінальні злодії, специялїсти від нафти в бочках, поки що, як здає ся лиш двох. Они їздять по містї возом, а на возї мають зовсїм такі самі бочки як ті, в котрих продає ся нафту, з тою лиш ріжницею, що в тих бочках замість нафти знаходить ся вода. Скоро де побачать коло склепу або коло якої камениці бочку з нафтою, розуміє ся повну, так зараз стають, здоймають з воза свою бочку з водою і ставлять коло склепу а правдиву бочку з нафтою беруть на віз та їдуть дальше. Перший раз допустили ся они того рода крадежі в грудни минувшого року на двірци велїзниції. Тепер же дня 15 с. м. вислїдила полїция двох паробків, котрі допускали ся тої крадежи; один з них, Орфандель есть помічником різницким, а другий, Штеле, візником. Дня 7 с. м. взяли они як звичайно три нафтові бочки з водою та поїхали красти нафту, але несподівано стрітили великі трудности і вернули з нічим. По дорозї вступили они до крамаря на Леопольдштадті і продали єму дві бочки нафти за 72 корон. Крамар утїшив ся, що єму удало ся купити нафту так дешево, але коли заглянув до бочки знайшов там воду. Ще коли злодії циганили крамаря, закрав ся якийсь третий злодій до їх воза та украв їм пів свині. Хоч і як немила була для них та страта, они потїшали ся тим, що Орфандель сам перед пів годиною украв був ту половину свині на головній торговли. В подібний спосіб допускали ся згадані злодії крадежи в білий день, в очах множества людий і потролюючої досить густо по улицях полїциї.

— **Страшне убийство і самоубийство.** З Лужка дільного в Дрогобиччинї пишуть нам: Василя Котика Задоріжного вибрано сего року радним, і він з тої радости, як то звичайно у людий буває, став запивати ся і пересиджувати в коршмі. Він розпізнав ся з одною вдовицею на сусїднім селї Медвежи і запивав ся там одного разу через три днї. Коли прийшов до дому, до своєї жінки і дитини, почала жінка сварити на него і ганьбити єго. Він тогди вхопив сокиру зпід лави і вдарив нею жінку два рази в голову а чотири рази в плечі вістрем так, що она зараз під руками скінчила житє. На то прибіг жінчин брат і крикнув до него: Бій ся Бога, шваґре, що ти зробив! Василь тогди, не кажучи нічого, приступив до дитини, що лежала на запічку, і відтяв їй ногу по колїно, та й дитина зараз закінчила житє, а він сам вибіг до стайні і повісив ся на шнурку до драґана. — *М. Ф.*

— **Як можна стати мілїонером**. І знов один з найбільших богачів на сьвіті, американьский мілїонер Mr. Russel Sage, зрадив перед цїлим сьвітом тайну, як можна стати мілїонером. А нема причини не вірити єго словам і неслухати єго ради, бо він сам коли зачинав дорабляти ся, не мав ніякого капіталу, крім десять пальців і голови. Він став був на службу за побігайка у якогось купця на провінциї. З тим капіталом, котрий многі люди мають за нїзащо, доробив ся він майна несчислимих мілїонів. — Робити гроші — каже він — то така проста річ, що кождий чоловік зі звичайним розумом то потрафить. Треба лиш держати ся лиш кількох загально зрозумілих і легко понятих правил... Кождий, хто хоче добити ся якогось успіху, нехай запамятає собі

говорити, бо було би неприлично, як би ми посьміли лиш підняти очи в гору. Як то у вас все инакше! На Мітру, мамо, я хотіла би бути Єгиптиянкою; бо ми бідні нічо иншого лиш нужденні невільниці, а я преці чую то, що і я дитина великого Кироса та й не гірша від мужчини. Хибаж не правду кажу, або може не умію приказувати і слухати і не хоче ся менї слави, хибаж не могла би я научити ся їздити на кони, натягати лук, боротись ся і плавати, як би лиш хотіли мене в тім вправляти і вправляти в менї силу?

Дівчинї аж очи засьвітили ся і она схопила ся та стала вимахувати веретеном не зважаючи на то, що стягнула прядиво і урвала нитку.

— Уважай, що яло ся! — напоминала Касандана. — Женщина повинна в покорі піддавати ся своїй тихій доли а не забагати діл мужчини.

— А преці суть женщини, що жиють як мужчини — відозвала ся на то Атоса. — Над Термодоном в Теміскирі і над рікою Іріс в Команї жиють тоті Амазонки, що вели великі війни та ще й нинї ходять в зброї як мужчини.

— А ти звідки то знаєш?

— Моя пістунка, стара Стефаніон з Синопи, котру тато взяв на війні в неволю і привів до Пазарґади, розповідала менї о тім.

— А я тебе лїпше навчу — сказала Нітетіс. — В Теміскирі і Команї есть, що правда, богато таких женщин, що убирають ся в зброю як мужчини на війну; але они всї то лиш ерейки, котрі звичайно убирають ся так як їх воєнича богиня, котрій служать, щоби тим, котрі молять ся до неї показати образ богинї в єї власнім виді. Крезус каже, що не було ніколи войска Амазонок, а Греки, що зараз зі всего уміють борзо зробити красну казку, коли зійшли ся з тими ерейками, зробили зараз з узброєних дівиць тої богинї цїлий нарід бійких женщин[1]).

— Ну, коли так, то они брехуни! — відозвала ся розчарована дитина.

— Авжеж — відповіла Нітетіс — у Єллинів правда не така сьвята як у вас; але они кажуть, що видумувати такі байки і сьпівати їх здивованим слухачам уложеними після красно придуманої міри словами то не „брехня“ лиш „вигадка“.

— Так само як і у нас — сказала Касандана. — Таже й сьпіваки, що величають славу мого мужа, перекрутили дуже дивно історию молодих літ Кироса та прикрасили єї, а не суть брехунами і не називають ся ними. Але скажи менї доню, чи то правда, що тоті Єллини красші як иншї люди і розуміють ся на всїх штуках лїпше навіть як самі Єгиптияни?

— О тім не беру ся судити. Наші діла штуки так дуже ріжнять ся від еллиньских! Коли я бувало зайшла до нашої величезної сьвятинї, щоби там помолити ся, то менї все здавало ся, як би я там мусїла перед величею богів припасти до землї і просити їх, щоби мене не малесенького червачка не розтерли на порох; але на ступенях сьвятинї Гери в Самосї мусїла я піднести руку в гору і дякувати богам весело, що они землю такою красною зробили. В Єгиптї я все думала так, як мене учили: Житє то сон, аж в годинї смерти пробудимо ся до правдивого житя в царстві Озіріса, в Грециї думала я: Я уродила ся до житя і до уживаня сего сьвіта, котрий доокола мене такий веселий, такий цьвитучий і так красує ся.

— Ах, розповідай же нам ще більше о Грециї — відозвала ся Атоса; — але нехай насамперед Небенхарі перевяже очи мамі.

Лікар від очий, мужчина поважний і високого росту в білій одежи єгипетского ерея, взяв ся до своєї роботи, а коли упорав ся і Нїтетіс сердечно з ним привитала ся, станув собі мовчки на боцї. Опісля увійшов евнух до комнати і спитав, чи Крезусови вільно віддати поклін матери короля.

Зараз потім явив ся старик і всї з правдивою щиростию повитали старого випробованого приятеля перского королївского дому. Непосидюща Атос не видївши єго вже давно, кинулась єму на шию, королева подала єму руку, а Нітетіс повитала єго як любого батька.

— Дякую богам, що дозволили менї вас знову побачити — відозвав ся кремізний дідусь. — В моїм віцї треба кождий новий рік приймати як би невзаслужений дар богів, підчас коли молодість дивить ся на житє як би на щось такого, що само собою розуміє ся, що їй правом належить ся.

— Як же я тобі завидую твоєї веселої відваги до житя! — зітхнула Касандана. — Я молодша від тебе; але кождий новий день, котрого свитаня боги не дозваляють менї видїти, здає ся менї як би нова кара безсмертних.

— Чи то так говорить подруга Кироса? — спитав Крезус. — Від коли то щезла з кріпкого серця Касандани відвага і надія? Побачиш ще сьвіт божий, я тобі то кажу, і будеш так як я дякувати богам за красну глубоку старість. Хто добре нездужав, той уміє стократно цінити щастє здоровля, хто був слїпий а відзискає знов сьвітло очий, той мусить бути особливим приятелем вічних богів. Подумай же собі добре розкіш тої хвилї, коли ти по довгих лїтах побачиш перший раз ясне сьвітло сонця, свою любу родину і красу всего що на сьвіті, та скажи сама, чи величавість тої хвилї не стане за цїле житє темряви і слїпоти. Коли вилїчиш ся, то розпічне ся для тебе на старість, нове, молоде житє і я вже чую, як ти потакуєш мому приятелеви Солонови.

— Щож він сказав? — спитала Атоса.

— Він висказав бажанє, щоби Мімнермос з Кольофона, котрий в своїй піснї сказав, що красне житє мусить кінчити ся з шісдесятим роком, поправив свої стихи і з шісдесять зробив вісїмдесять.

— О нї, — відозвала ся Касандана — таке довге житє, хоч би Митра й дозволив менї знову провидїти, було би страшним для мене. Без мого мужа я так як той подорожний, що блудить по пустини без цїли і провідника.

— Хибаж ти зовсїм забуваєш на своє ді-

---

[1]) Після Дункера Gesch. d. Altertums. Єсть доказана річ, що Амазонок не було. Дивна однак річ, що і у Хінців єсть казка про Амазонок.

слідуючих пять засад: честність, умірність, точність, терпеливість і строге придержуване ся ладу в інтересі і дома. Правда, що у всїляких родах інтересів треба зважати ще й на инші правила, але згаданих повисше засад треба придержувати ся в кождім случаю, бо то основи, на котрих треба опирати всяке майно, скоро не хоче ся, щоби оно колись розлетїло ся. Буває, що хтось незвичайно борзо доробить ся майна і не держить ся тих загальних правил, але так позбиране майно, як то доказують многі приміри, нараз розлїтає ся. Щоби в якімсь предприємстві заробити богато гроший, мусить кождий совістно сповняти свій обовязок але й мати правдивий наклін до свого фаху, котрий собі вибрав; по друге мусить він мати ясну, спокійну голову, а по трете непохитну волю і кріпке постановлене побороювати всї трудности, які би єму ставали в дорозї. Нераз — каже Sage — можна нинї почути, що кождий интерес кождий рід зарібку переповнений. Правда, що нинї більше людий, котрі хотїли би брати ся до якогось інтересу як було двайцять пять лїт тому назад, але з другої сторони і поле дїлання розширило ся. В горі все ще і всюди повно місця. Взагалї — тут мова о американьских відносинах — унїверситетске образоване молодому чоловікови не завадить. Коли хоче бути адвокатом, сьвященником, писателем, треба єму навіть конче унїверситету; але з другої сторони тратить ся нераз дуже богато труду часу і гроша на унїверситетскі студиї. Для тих, що хотять бути купцями (і взагалї людьми, що беруть ся до всїляких інтересів) найвідповіднїйше виховане звичайна шкільна наука. По укінченю школи нехай молодий чоловік бере ся до якогось фаху, але в своїм вільнім часї нехай читає поучаючі книжки і ґазети. Перетельностию — каже Sage — можна що правда скорше дійти до богатства і маетку, але скорше чи пізнїйше вийде на верх несовістне поступоване і щастю настане конець. Стара приповідка „Честність тревае найдовше", єсть і нинї так само правдива, як була того часу, коли єї перший раз ужито. Причиною, задля котрої так часто руйнують ся люди, котрих ожидала велика кариєра і задля котрих розлїтають ся великі маетки есть занадто велика охота забави. Але от що конче потрібне і має безконечно велику вартість до зроблення маетку: інтелїґентна жінка, котра розуміє і понимає чоловіка та однаково з ним відчуває. Розуміє ся — кінчить мілїонер свою добру науку, — що не кождий може стати зараз мілїонером, але в силі кождого молодого чоловіка есть можність збільшити свій первістний капітал в десятеро.

— В **Марківцях**, стация зелїзнича почта в місци есть на продаж стара церков. Близша відомість в урядї парохіяльнім.

Телеграми.

Відень 19 марта. Wiener Ztg. оголошує, що цїсаревичева-вдова архикнягиня Стефанія за згодою і дозволом Цїсаря заручила ся з ґр. Елємером Льоняєм.

Капштадт 19 марта. Кінота, призначена до освободженя Мафекінґа, дійшла в своїм поході вже до міста Варрентон над рікою Валь.— Перевезене полонених Бурів на остров сьв. Єлени відложено на пізнїйше, бо між ними прокинули ся ріжні пошести.

Льондон 19 марта. Бури під командою Олівієра покинули онногди в ночи свої становища в Бурґердорпі. Богато з них зложило оружиє.

Льондон 19 марта. До бюра Райтера доносять з табору Бурів в Ґленко: Здовж гір Біґарских в Натали виведено нові окопи. Бури кажуть, що в наслїдок того їх становищ не возьме нїяка сила.

ти і на сю державу, на котру ти дивила ся, як она наставала і більшала?

— О нї! Але дїтем мене вже не потреба, а володїтель сеї держави не хоче слухати ради женщини.

Тепер взяла Атоса старушку за праву а Нїтетіс за ліву руку, а Єгиптянка відозвала ся: Задля твоєї доньки, задля нашого щастя мусиш бажати собі довгого житя. Щож стало ся би з нами без твоєї опіки і помочи?

Касандана усьміхнула ся і прошептала ледви слишним голосом: Правду кажете, мої дїти, вам треба буде матери.

— По сих словах пізнаю знову подругу Кироса — промовив Крезус і поцїлував одїж слїпої. — Кажу тобі, Касандано, що тебе буде треба, хто знає, чи і не борзо! Камбізес то тверда сталь, що сипле искри, де вдарить. Твоїм обовязком есть старати ся о то, щоби ті искри не запалили огню в крузї тих, що наймилїйші твому серцю. Ти однїсенька, що сьмієш опамятувати короля, коли в нїм закипить; лиш тебе одну уважає він за рівну свому величеству. Він нехтує осуди всїх людий; але нагана єго матери болить єго. — Тому то твоїм обовязком есть бути посередницею межи королем, державою і твоєю родиною та старати ся о то, щоби гордість твого сина не була упокорена карою богів, лиш твоєю наганою.

— О, коби то я так могла вдіяти! — відповіла слїпа. — Але як то рідко мій гордий син зважає на раду своєї матери!

— Але він бодай буде мусїв вислухати того, що ти єму радиш, — сказав на то Крезус; а то вже значить богато; бо хоч він і не буде слухати твоїх наук, то все-таки они будуть яко голоси божі відзивати ся в єго груди, та здержать єго від одного злочину. Я остану ся твоїм союзником, бо і я, котрого умираючи батько установив на то, щоби помагати єму радою і дїлом, зважую ся иноді сьмілим словом спротивити ся єго поступованю. Ми обоє однїсенькі люди на цїлім сїм дворі, котрих докору він боїть ся. Маймо відвагу і виконуймо вірно свій уряд напоминателїв; ти з любови для Перзів і своєї дитини, я з вдячности для великого мужа, що колись дарував менї свободу і житє. Я знаю, що ти жалуєш того, що не виховала Камбізеса инакше; але пізного жалю треба уникати, як шкідливої отрої. „Поправа" а не „жаль" есть ліком на похибки мудрих людий; бо жаль зїдає серце, а поправа наповняє єго благородною гордостию і спонукує єго до новнїйшого битя.

— У нас в Єгиптї — відозвала ся на то Нїтетіс — зачисляють жаль навіть до сорок і двох смертельних гріхів. „Не загризай собі серця", оттак каже одна із наших великих заповідий [2]).

— Сими словами — сказав дїдусь — що я взяв на себе подїлити твій час до науки перских звичаїв, віри і мови сего краю. Я був би охотно перенїс ся до Барани, міста, котре менї Кирос дарував, щоби там в найтихійшій і найкрасшій із всїх гірских долин відпочивати; але задля тебе і задля короля лишу ся тут і буду тебе учити перскої мови. Касандана сама познакомить тебе зі звичаями женщин сего двору, а Оропастес, старший ерей, буде після приказу короля учити тебе іраньскої віри. Він буде твоїм духовним а я сьвітским опікуном [3]).

(Дальше буде).

[2]) В 125 главі усопших сказано, що серце на тамтім сьвітї важать і судять. Померший говорить і оправдує ся перед 42 судиями, що не допустив ся тих 42 смертельних гріхів, котрі вичислює. Се оправдане есть особливо длятого замітне, що в нїм знаходить ся майже цїлий Мойсеїв закон о моралі, котрий був уложений пізнїйше і, відкинувши всї національні додатки, містить в собі загально людскі основи моралі, котрі знаходять ся уложені в параграфи в згаданім оправданю.

[3]) Від часу, коли дитина Перзів зачинає носити пояс „кості", мусить вибирати собі опікуна зпомежи Язатасів, і одного духовного дорадника зпомежи Дестурів (ереїв). Як батько і мати суть рідними родителями, так той духовний дорадник стаєсь духовним вітцем дитини.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольго, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^1/_5$ „ $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$.
	9·11	„ „ „ $^1/_6$ „ $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольго, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·30	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Кресховецкий

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім роцї істнованя буде виходити під тым самим як доси літературским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного сотрудництва в специяльних віддїлах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тым менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дїйстними доказами признаня, становлячими для редакциї цїнну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з'обовязанем, яке приймаемо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дїйстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаемо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тїни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маемо сказати кілька слів о тім, що ми в віддїлї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маем запевнені працї: *Мариї Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В віддїлї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Мирияма*, *Лянґого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаемо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:		В Галичинї з почтовою пересилкою:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.	Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.	Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.	Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).